Ч. 44. Пятниця 25 лютого (10 марта) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Міністер справ внутрішних Біляндт-Райдт говорив дальше: За помочию народного відмеженя старає ся проект реформи виборчої скріпити народний стан посіданя а то в той спосіб, що передовсім народно рівні округи судові сполучено в один округ виборчий. Де то було неможливо, стягнено поодинокі громади тої самої народности в один округ виборчий. Наконець там, де тої методи не можна було примінити, наступив ще дальший поділ. На Мораві, де після соймової ординациї виборчої переведено народний катастер, предложило правительство ту саму систему також для Ради державної.

В Галичині, де відносини у всхідній части краю не допускають до народного відмеженя, предкладає спосіб, подібний до пропорціональної системи. В многих містах і громадах о мішаній народности було річию неможливою утворити народні репрезентациї для меньшостий. В тій цїли ніяка партия не зробила мені ніякої пропозициї. Мимо того проект у відношеню до народного відмеженя означає в порівнаню з теперішним станом річи значну поправу також і в містах о мішаній народности. Стан посіданя народних партий буде опирати ся просто на сумі народних виборців, перестануть рішати о нім компроміси і сліпий случай.

Примінене засади народного відмеженя було причиною, що громади о неодноцїлім під взглядом народним населеню, в котрих всілякі племена жиють окремо, одержать також ріжних під взглядом народним заступників. Відносить ся то особливо до міст в полудневих провінциях держави.

Обговорюючи справу розділу мандатів так єї вияснив п. міністер: Позаяк в ніякім краю не зійшли ми понизше нинїшного числа мандатів, треба було конче там, де приріст населеня наказував помноженє мандатів, признати як-раз таке їх побільшенє, що виясняє збільшенє загального числа мандатів з 425 на 455. Коли впрочім в тім напрямі або в напрямі розділу округів партиї пороблять инші пропозициї, то правительство з цїлою ревностию возьме ся до вирівнаня ріжниць, о скілько то буде можливе.

В справі розділу мандатів, особливо же також з німецкої сторони жалувано ся на погіршенє відношеня Німців до инших партий а особливо до всіх славяньских партий разом. Мушу тут зовсім рішучо зазначити, що о партийно-політичних стремленях правительства не може бути бесіди. Правительство зовсім сьвідоме того, що німецкий елемент в Австриї належить до найсильнїйших чинників культури, до чинників удержуючих державу і що кожде австрийске правительство мусить той елемент шанувати і не сьміє нарушувати его становища.

То, на що жалують ся німецкі партиї, виходить якраз з приміненя висказаних мною засад. З одної сторони треба було також в краях славяньских підвисшити число мандатів, з другої же сторони згадане вже мною вирівнанє народних репрезентаций в краях мішаних і наконець в приміненю засади народного розмеженя треба було довести до збільшеня славяньских мандатів. Правительство однак думало, що засада народного розмеженя повинна бути удержана, позаяк то хоронить менші народности, отже також і Німців там, де они найбільше загрожені. Примінене тої, як думаю, одиноко можливої засади, дало вислід, котрого правительство зовсім не мало в своїх намірах, але котрий витворив попросту чисельні відносини. Гадаю також, що не можна тому вислідови приписувати такого значіня політичного, яке тепер ему приписують.

Чути також жалї на то, що мандати всїляких міст і всїляких країв в порівнаню з собою не суть рівні. Думаю однак, що тим порівнанєм брак основи, бо кождий край має таке число мандатів, яке відповідає его відноси-

---

10)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

II.

1. З Астрахану до Баку.

Пять днів плили ми вже на пароходї „Цесаревич Николай“, аж наконець в неділю дня 12 вересня о 9 год. рано заплили до пристанї в Астраханї. В сьвітлї раннього сонця, котре тут впрочім майже ніколи хмари не закривають, представили нам пристань і місто веселий, оживлений образ. По тім великім числі кораблів, які сюди приходять і звідси відходять, та по великім руху на базарах, може подорожний, що перший раз сюди приїхав, пізнати від разу, що се якесь велике і дуже торговельне місто.

Астрахан і Баку то найбільші торговельні міста над Каспійским озером, котре так велике, що его звичайно називають морем. Они удержують з кождим роком щораз більший рух особовий і торговельний з одної сторони межи европейскою Росиею, з другої межи єї закаспійскими провинциями та межи Перзиею і Афґанистаном. Сирі продукти сих послїдних країв, головно же бавовна, шовк, вовна, шкіри і кожі ідуть по найбільшій части через сї міста за границю, підчас коли Росия висилає до тих країв множество всїлякого рода ужиткових артикулів, особливо же цукор і нафту. До того ще й кожде з тих міст має свою специяльність, котра зробила его славним і богатим: Астрахан має свою ловлю риб і кавяр, а Баку свою нафту.

Торговлю на Каспійскім мори і на Волзї удержує головно велике і знаменито зорґанізоване товариство „Кавказ і Меркурий“. Оно удержує не лиш у всіх пристанях богато своїх кораблїв, але має ще в Москві і Петербурзї та у всіх більших містах Закаспійского краю і в Туркестанї свої аґентури, контори, склади і т. п. В домі того товариства, положенім так само близько пристанї як і Кремля та самого міста, станули ми на два днї на кватиру.

Кождому хто приїздить кораблем до Астрахану або й до якого небудь иньшого міста на побережу, впадають в очи передовсім два роди людий: двигарі і візники. Перші з них то майже лиш самі Перзи, а другі то Татари, а одні і другі по найбільшій части люди високого росту, сильної будови та й нераз навіть дуже хороші з лиця. Перский амбал (двигар) має на голові стіжковату смушкову шапку, на ногах личаки, від котрих волоки обкручує довкола голої ноги раз коло разу на дві долонї високо повисше кісток; проче одінє на нїм легке, звичайно подерте а груди відслонені. Тоті амбали славні зі своєї сили в плечах і грудех. Похилені наперед, опираючись иноді руками об ноги, двигають они на плечах величезні міхи з бавовною, що важать по 18 пудів або 295 кільоґрамів.

Ми пішли з пристанї стежкою через міский город до міста. Вузкі стежки тут виложені цеглою подібно як тротоари в місті, ширші зроблені лиш з убитої глини а улиці, здає ся, не мають таки зовсім ніякого твердого підкладу. Як-раз ішов відділ вислужених вояків, що мали кораблем вертати в свояси. Туман пороху, який піднимав ся понад ними, годі описати. Не дивота, що в сих сторонах степових, де дощі бувають дуже рідко, ростини терплять дуже не лиш від спеки, але й від пороху. Листє на деревах і корчах було від пороху зовсім сіре.

Теперішне місто Астрахан лежить на кінци величезних пісковатих степів на трох горбах одного острова межи розгоками ріки Волги на лївім боці головної ріки, котра стає тут 2 до 3 кільометри широка. Давне місто, зване по татарски Хаджі Тархан або Аштаракан, лежало на 11 кільометрів повисше теперішного міста на гробі званім Шарений і в 1557 р. дістало ся в руки Росиян. Початок теперішного міста сягає не дальше як до 1568 р. Як низько положене теперішне місто, можна зміркувати з того, що оно піднимає ся понад уровень Каспійского моря лиш на 7 і пів метра а лежить на 20 метрів низше як уровень Чорного моря. Лиш один горб, званий давнїйше Заяцем, на котрім стоїть нині Кремль, підпимає ся на 12 і пів метра понад Каспійске море.

Той Кремль, давна кріпость, котрої будова розпочала ся була ще в 1582 р. а докінчена в 1692 р., то й найзамітнїйша часть міста; тут суть дві церкви, з котрих особливо красний Успеньский собор. Впрочім має місто 28 православних церков, 2 монастирі, 6 вірмень-

нам. Годі порівнувати число мандатів у Відни з числом мандатів в Празї. Коли з мандатів, припадаючих на Долїшну Австрию, звиш 50% припадає на Відень, то з мандатів, признаних Чехам, припадає на Прагу навіть з передмістями не цїлих 12 прц.

Розуміє ся, що инакше випала би ординация виборча, коли би ми відобрали мандати одному краєви, а могли їх дати иньшому. Коли однак говорить ся о упослїдженю одного або другого міста, особливо же в краях мішаних, то не потреба спускати з ока, як трудно би було перевести односторонне помножене мандатів. Тут рішає загальне число мандатів одної або другої народности, а не кілько мандатів одержать поодинокі міста.

Відтак заявив п. Мінїстер, що правительство не предкладає засади пропорціонального голосованя в краях о мішанім населеню, бо то нарушало би приняту в Австриї засаду народного розмеженя. Лиш в однїй Галичинї предложено пропорціональні вибори. Тота окрема система, як також збільшене числа мандатів з Галичини о 9 повинні переконати той край, що правительство в повній мірі увзглядинло єго інтереси. Позаяк число населеня не можна було взяти за основу реформи, то не можливе було також дати Галичинї таке число мандатів, як припадало би на ню після цифри єї жителїв.

Правительственна предлога має ту добру сторону, що містить в собі проєкт простого і справедливого закона. Через то, що право виборче до Ради державної опирало ся доси на праві виборчім до сойму, а тото знов на громадскім праві виборчім, панувала у висиланю репрезентантів до Ради державної в поодиноких краях ріжнородність, котру тепер усунено.

Правительство улекшує голосоване через то, що у всіх громадах понад 500 жителїв установляє місце голосованя. Постановлене о осїдку викликує що правда жалї, котрі однак не можна назвати справедливими. Коли з одної сторони підносять ся протести против означеня обовязку осїдку на один рік, а з другої жадають продовження того реченця, то треба запримітити, що означене однорічного реченця було потрібне, особливо зі взгляду на великі центра промислові.

Пос. Фрессель: Зовсім нї! Єсть то постанова вимірена против ческих робітників! — Мін. Біляндт-Райдт: Чи п. посол вже скінчив? То може вільно буде менї говорити дальше! — Пос. Фрессель: Бідним робітникам говорить ся о загальнім рівнім голосованю, а рівночасно позбавляє ся їх того права через означене реченця осїдку! — Президент дзвонить і взиває, щоби не перешкаджати.

Мін. Біляндт-Райдт: Мої панове! Коли переглянемо системи виборчі парляментів всіх держав і реформи, які довели до їх теперішного стану, то кождий признає, що нїякому парляментови не улекшено до того степеня, що австрийскому, щоби міг прийти до системи виборчої згідної з духом часу. Маєте, панове, усунути систему виборчу вкорінену глубоко у відносинах станових і в подїлї на кляси; маєте на то місце завести рівне право політичне, яко основу нашого житя політичного, а можете то довершити коштом лиш дрібних жертв. На дорозї вказаній правительством повинні зійти ся в спільній участи всї партиї, чого також правительство сподїває ся, ожидаючи по реформі виборчій, що введе новочасні відносини полїтичні в Австриї і що поставить єї в ряді держав, котрі не боять ся духа часу. Коли, панове, єсьте приклонниками рівного права виборчого, коли хочете усунути дотеперішні, вже невідповідні форми, то всї иньші трудности дадуть ся легко усунути. Я кріпко переконаний, а переконане то подїляють многі, що признане рівного права виборчого верствам, котрі в міру можности причиняють ся до поношеня тягарів державних, причинить ся до щастя і спокою Австриї. Засадою предложеної реформи єсть справедливість, а справедливість єсть завсїгди доброю, єсть найсильнїйшою звязию державною, найпевнїйшою основою могучости.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні і відокремлене Галичини. — Угорска криза. — Уступлене сербского кабінету. — Події в Росиї.

Комітет чотирох нїмецкої партиї постановив на оногдашнім засїданю старати ся о то, щоби проєкт реформи виборчої був переданий комісиї з 48 членів, котра би мала бути вибрана після дотеперішного, підданого недавно тому ревізиї ключа.

Независимі Всенїмцї постановили поставити при першім читаню предлоги виборчої внесене в справі відокремленя Галичини. Після їх проєкту Галичина станула би зовсім окремо, а лиш слїдуючі справи були би спільні: Призволене рекрутів, законодавство войскове і обовязок служби у войску, справа монет і банкнотів, установлене стопи монетарної, ухвалюване угод торговельних і державних, постанови о вагах і мірах, марки і охоронні значки, справи торговельні, митові, телеґрафічні, почтові і зелїзничі. Прав виходячих із спільних обовязків берегла би Галичина делеґациєю в Радї державній, зложеною із 80 членів, котрі мали би бути вибрані. Так само мала би Галичина забезпечену репрезентацию в парляментарних тїлах, покликаних до наради і ухвал в справах спільних з Угорщиною, а в цїлім правительстві через іменоване мінїстра для Галичини.

В помешканю Кошута відбула ся оногди нарада, в котрій взяли участь бувші посли ґр. Апонїй і ґр. Батіяній. Наради вели ся над справою виготовленя нової проґрами партиї независимости, в котрій загальне право виборче має заняти визначне місце. — Бар. Веселеній творить нову партию політичну, котрої збори мають відбути ся ще сего тиждня. Всї з великою цікавостию вижидають тих зборів, бо на них має ся рішити, чи нова партия позістане в звязи з коалїциєю, чи відорве ся від неї. — „Esti Ujsag“ доносить, що бар. Банффі побачивши, що по виступленю з коалїциї став політично самотний, постановив рішучо уступити з поля політики і усунути ся зовсім до приватного житя.

Як вже вчера донесли телеґрами, сербский кабінет Стояновича подав ся до димісиї. Безпосередною причиною димісиї стала ся ухвала скупштини, що не можна заключати з Австро-Угорщиною нїякої провізориї торговельної без угоди в справі вивозу худоби. Австро-Угорщина спротивилась такій ухвалї, а кабінет Стояновича скористав з того і подав ся

ских церков, 1 римо-католицку, 1 протестантску, 6 шіитских мошей (для Перзів) і одну сунітску мошею (для Татарів того магометаньского віроісповіданя, що Турки). Із сего вже видко, що місто має мішаний европейско-азийский характер. Побіч Росиян, котрих тут найбільше, бо около 60 000 душ, жиють тут ще Нїмцї, Вірмени, Перзи, Татари і Калмуки, а кожда з тих народностий має навіть свої школи. Доми в місті по найбільшій части деревлянї а цїле місто забезпечене довкола високими греблями від повени. З публичних заведень найзамітнїйші хиба лиш театр, бібліотека та хороший музей, удержуваний товариством риболовлї.

Найблизша охрестність міста замітна великими виноградниками, котрих тут єсть около 50, а в котрих від 1613 р. плекають знаменитий виноград і виробляють з него річно около 1200 гектолїтрів вина. Наш провідник повів нас до найбільшого з них, до „митрополичого виноградника“, котрий з двох сторін прилягає до степу і обведений як і всї иньші високими глиняними стїнами, котрі бодай трохи забезпечують виноград від пороху. Виноградник тот віднаймає якийсь Вірменин. Коли ми тут зайшли, ягід вже не було, бо то було вже по збірцї. Зато побачили ми дещо иньшого замітного. В сторонї близько ріки стояв великий вітрак. Коли віє полуднево-всхідний вітер, вітрак той обертає колесо, котре знов черпачками тягне з ріки мутну воду до підливаня. Виноград росте на два до півтретя метра високо а чіпаючись руштованя з жердок, творить довжезні затїнки, обсаджені довкола овочевими деревами всїлякого рода. В сторонї від улицї побачили ми ще два дуже старі і грубезні дуби, що мають в обемі майже по 6 метрів і походять ще з часів Петра І.

На другий день пішли ми оглянути музей товариства риболовлї. Під проводом директора дра Шмідта оглянули ми насамперед всїлякого рода сїти і прилади до ловленя риб а відтак почали приглядати ся й самим рибам, які знаходять ся в Каспійскім мори та у Волзї в так великім множестві, що в самім Астраханї жиє з їх ловлї більше як 50.000 людий. Всю рибу дїлять тут на дві громади, на т. зв. „красну рибу“, значить ся, велику і найдорожшу, і на дрібну, котру ловлять густими сїтями. До першої громади належать передовсїм тоті, що дають икру (кавяр), отже виз, осетр і чечуга а до другої поменші, як каспійскі селедцї, окунї і лещі а також сандачі і соми. Всїх тих риб ловлять в Астраханї річно около 400 мілїонів штук. Ловля риб і роблене кавяру то, як сказано, специяльність Астрахану, тому й годить ся приглянути ся їй близше.

Межи великими рибами займає найперше місце виз. То велит межи рибами, довгий звичайно на 8 метрів, але бували вже й на 15 метрів довгі, що важили по 1000 до 1600 кільоґрамів. Виз єсть зверха звичайно темносїрий, під сподом брудно-білий і має вздовж хребта кістяні щитики, стоячі окремо один від другого; такі самі щитики, лиш меншї, має він також по боках, з кождого боку по однім ряді від голови аж до хвоста. Самицї замітні тим, що при вазї 1400 кільоґрамів мають до 400 кільоґрамів икри або звиш 3 мілїони ячок. Можна з того зміркувати, як тота риба могла би дуже розмножувати ся, як би єї не виловлювали. Мясо виза єсть смачне і єго їдять або свіже або солоне або також і вуджене. Крім кавяру дає він ще т. зв. рибячий клий (рід каруку), котрий виробляють з єго плавного михура. Клию того уживають не лиш в промислї (н. пр. до очищуваня пива і вина) але й до приготовлюваня деяких страв (ґалярет або гижок).

Подібний до виза, лиш значно менший, єсть осетр. Він єсть зверха темно брунатний а під сподом білий; єго щитики хребтові суть на серединї хребта найвисші а передні і задні значно меншї. Осетр буває звичайно на 2 метри довгий і важить до 12 кільо, але бували вже й на 6 метрів довгі. Він дає так само смачне мясо і кавяр. Найменша з того рода риб єсть чечуга або стерлєт. Ся риба буває лиш рідко довша як на 1 метр і важить звичайно не більше як 10 кільоґрамів, але она найдорожша, бо дає наймсмачнїйше мясо і найделїкатнїйший кавяр. Чечуга єсть зверха темносїра а сподом яснїйша; хребтові щитики у неї близше хвоста найвисші і виходять в острі кінчики.

(Дальше буде).

ся до димісиї, хоч становище єго було вже давнійше захитане. Ся подія проволікла знову заключенє провізориї. Король покликав до себе сербских послів з Відня і Риму. Кажуть отже, що має бути утворений коаліцийний кабінет з молодо- і старо-радикалів, котрого найблизшою задачею буде заключенє провізориї з Австро-Угорщиною, бо Сербія не може вже дальше перебути той безугодовий стан, котрий зовсім спиняє єї вивіз до Австро-Угорщини. Дотеперішна молодо-радикальна більшість в скупштині розпоряджає 81 до 160 голосами.

З Петербурга доносять, що міністер комунікаций Немєшаєв має уступити зі свого становища а то з причини непорозуміня з кабінетом Віттого. На єго місце має стати директор для справ зелізничих ґен. Шавфус.

Дотеперішний японьский посол в Парижи, перенесений до Петербурга, заявив в розмові з журналістами, що він відповідно до бажаня свого правительства буде старати ся завести дружнє порозуміне межи обома державами. Він має надію, що єму удасть ся завести тревалий мир межи обома державами.

Новинки.

Львів, дня 9-го марта 1906.

— **Урядники в міністерствах.** Для заведеня рівномірности в покликуваню концептових урядників до міністерства, постановило правительство, що на будуче не буде іменований ніякий концептовий урядник до міністерства помимо найліпшої квалїфікациї і практичного іспиту, коли не має 5 лїт державної служби. Рік добровільної державної служби не буде вчисляти ся.

— **З середних шкіл.** Число учеників, що ходять до середних шкіл в сім роцї в Австриї, виносить 129.219, з чого 84.395 принадає на гімназиї, а 44.824 на реальні школи. В порівнаню з попередним роком збільшило ся то число о 3728 учеників (2803 в гімназиях і 925 в реальних школах). Найсильнїйший приріст виказує Галичина, бо аж 2031 учеників. Убуток виказують нїмецкі школи в Мораві, Шлезку і Дальматиї.

— **Дрібні вісти.** Складачі львівских друкарень ухвалили на довірочній нарадї застрайкувати, коли до понедїлка не настане згода між страйкуючим персоналом машиновим а властителями друкарень. — На австрийску виставу в Льондонї вислав артист-маляр п. Труш два образи: „Портрет женщини“ і „Вид з Криму“. — П. Міністер просьвіти іменував професора академічної гімназиї у Львові д-ра Тадея Мандибура, директором учительскої семинариї в Заліщиках. — Бурмістр міста Ярослава др. Ад. Дицїюс наділений кавалерским хрестом ордера Франц-Йосифа. — Населене міста Львова виносило після обчисленя з дня 31 грудня 1905 року 174.977 душ. — З Бродів телеграфують, що помер там нинї скоропостижно Михайло Куляк, аптикар і бурмістр Бродів. — В почтовім урядї в Наварии здефраудував почтмайстер в касових гроший 1600 корон. По переведеню слїдства засуспендовано єго сейчас в урядованю.

— **Репертуар рускою театру у Львові.** (Саля Jad Charuzim улиця Вернштайна). В суботу дня 10-го с. м. „Учитель“, комедия в 2 діях Ів. Франка. — Ві второк дня 13-го с. м. „Наталка Полтавка“, українська оперета в 3 діях Івана Котляревского. — В четвер дня 15 с. м. „Суєта“, комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — В суботу дня 17-го с. м. „Міщани“, сцени з житя в 3-ох діях М. Горкого. — В недїлю дня 18-го с. м. „Хазяїн“, комедия в 4 діях Карпенка-Карого. — Початок представлень точно о $7^{1}/_{2}$ годинї вечером. — Абонамент: першорядний на 6 вистав 15 К, другорядний на 6 вистав 10 К.

— **Загальні збори** тов. „Спілка для господарства і торговлї“ в Перемишли відбудуть ся в пятницю дня 16-го с. м. о год. 5-ій по полудни в комнатах товариства з отсим порядком дневним: 1. Звіт дирекциї і білянс за рік 1905. 2. Звіт ревізийної комісиї. 3. Роздїл зисків. 4. Вибір двох членів управляючого совіта і одного заступника. 5. Затвердженє вибору одного члена дирекциї і одного заступника. 6. Вибір 3 членів ревізийної комісиї.

— **З просьвітного руху.** В Добромили засновано читальню „Просьвіти“. Загальні збори відбули ся 4 с. м., причім до читальнї вписало ся кількадесять членів. Розпочали ся також приготовленя до заснованя філїї тов. „Просьвіти“.

— **Курс плеканя хорих** буде відкритий у Львові заходом міского фізикату в половинї місяця марта і буде тревати около 8 тиждннїв. Теоретичні виклади будуть відбувати ся в сали міского фізикату, в ратуши, а практичні вправи в львівских шпиталях. Кандидати обох полів мають зголошувати ся у міского фізика.

— **Столїтні молодята.** Як доносять з Ню-Йорку, в місцевости Марієвіль, в державі Огайо, відбуло ся сими днями вінчанє 102-лїтного капітана Кунса з одною вдовицею, що тиждень по вінчаню скінчила 100 лїт житя. „Молодята“ пізнали ся і полюбили ся тому 70 лїт....

— **Страшний злочин** лучив ся дня 3 с. м. в ночи в Курянах, бережаньского повіта. Незвістні злочинцї убили именно топорами дві жидівки, завдали тяжкі рани малїй дитинї, а хату забарикадували і підпалили. Причини того злочину незвістні. Намір грабежи виключений, бо убийники нїчого не забрали.

— **Смерть під колесами поїзду.** На зелізничім шляху між Лимановою і Тимбарком переїхав онодги зелізничий поїзд селянина з Валової гори, Луку Перджалу. Перджала погиб на місци.

— **Процес з причини крадежи гроший** в бжескім старостві, о чім ми свого часу доносили, відбув ся перед трибуналом судиїв присяжних в Кракові сими днями. Злодія, Михайла Рабляна, засуджено на 4 роки вязниці, а єго спільника, Йосифа Урбанчика на 2 роки, а обох разом на зворот украденої квоти 9180 корон. Співобжалованих Катерину Ґрабаржівну і Іґн. Кальвару увільнено.

† **Помер** скоропостижно Чеслав Мравінчич, начальник задаткової каси банку ґіпотечного у Львові, в 56-ім роцї житя. Смерть заскочила єго в хвили, коли в бюрі розмавляв з одним з урядників. Покійник тїшив ся загальною симпатиєю завдяки честности і товариским прикметам.

Телеґрами.

Відень 9 марта. На нинїшнім засїданю палати послів внесли пос. Романчук і товариші інтерпеляцию в справі пастирского посланя архієп. Більчевского у Львові. Палата приступила до дальшої дискусиї над реформою виборчою. Промавляли Італїянцї Піттако і Верцеґрассі а відтак пос. Форманек.

Рим 9 марта. Княг. Ена Батенберґ вислала до Папи з Ст. Себастіян слїдуючу телеґраму: В хвили, коли вступаю до сьв. римскої церкви, висказую в покорі Вашій Сьвятости подяку за виявлену менї вітцівску доброту і прошу Вашу Сьвятість приняти мене яко вірно предану дочку а заразом повтаряю просьбу о апостольске благословенє.

Москва 9 марта. Земство московске визначило яко свого кандидата до Думи державної Димитрия Шіпова.

Тифліс 9 марта. Вчера близко села Алїябе Татари заатакували віддїл войска. По 3-годинній борбі Татарів відперто; 12 з них арештовано, село знищено. Войско знищило також 2 иньші села.

Міньск 9 марта. Вчера експльодувала тут бомба в столярскій робітни, уміщеній в домі де знаходить ся бібліотека імени Пушкіна. Вибух зранив двох робітників.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

носп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{20}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

носп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).